

1399 m. Poznanės mieste buvo pavogtos trys konsekruotos Ostijos. Vagys, norėdami Ostijas išniekinti, daužė jas daiktu, pramušė skyles. Tada iš Ostijų ėmė lašėti Kraujas. Išsigandę, kad niekas nesužinotų, piktadariai nusprendė išmesti jas į pelkę. Tačiau dalelės pakibo ore ir ėmė skleisti stiprius šviesos blyksnius. Tik po karštų maldų vyskupui pavyko paimti Ostijų daleles, kurios ir šiandien garbinamos Poznanės Kristaus Kūno bažnyčioje.

Eucharistinė šventovė

Eucharistinėje šventovėje saugomos brangios karaliaus (Vladislovo) Jogailos dovanotos monstrancijos, kurios vis dar naudojamos Švenčiausiajam Sakramentui išstatyti.

Eucharistinės šventovės zakristija, pastatyta apie XVIII a. vidurį

Originali koplyčia, kurioje iki praėjusio amžiaus buvo saugomos stebuklingosios Ostijos

Šventovės interjeras

Centrinėje navoje po altoriumi, kur saugomos šventosios Onufros relikvijos, išlikusios trys XVIII a. skulptūros, vaizduojančios išniekintojus, bandžiusius atsikratyti Ostijų.

Eucharistinės šventovės zakristijos lubose esanti freska, kurioje vaizduojama stebuklo scena

Vitražas, kuriame vaizduojamos trys stebuklingosios Ostijos

Poznanės miesto šventvagiai, jautę didžiulę neapykantą krikščionių tikėjimui, įkalbėjo namų pagalbinkę paimti tris konsekruotas Ostijas iš dominikonų (dabar jėzuitų) bažnyčios. Dideliu atlygiu susiviliojusiai moteriai pavyko jas pavogti. Gavę Ostijas, piktadariai iškart nuėjo į savo dvaro rūšį, padėjo jas ant stalo ir išniekino, daužydami daiktu, kuris pramušė skyles. Staiga iš Ostijų ėmė gausiai lašėti Kraujas. Jis aptaškė drauge buvusios aklos merginos veidą, ir ta mergina tuoj pat praregėjo. Išniekintojai, apimti panikos ir siaubo, bandė sunaikinti Ostijas, tačiau jiems nepavyko. Negalėdami jų atsikratyti, piktadariai nusprendė jas išnešti už miesto ir įmesti į pelkę, buvusią netoli Vartos upės. Netoli pelkės atsitiktinai ėjęs jaunas piemuo

pamatė ore tris švytinčias Ostijas. Labai susijaudinęs jis parskubėjo namo ir viską papasakojo savo tėvui bei vietos valdžios atstovams. Burmistras nepatikėjo jaunuolio pasakojimu ir net liepė jį įkalinti. Bet jaunas piemuo sugebėjo paslaptinai pabėgti iš įkalinimo vietos ir vėl prisistatė burmistrui. Šį kartą burmistras jau nusprendė nuvykti į stebuklo vietą.

Tuo metu visi miesto gyventojai jau buvo susirinkę aplink ore pakibusias tris švytinčias Ostijas. Tik vyskupui Wojciechui Jastrzebieciui (Wojciech Jastrzebiec), karštai meldusiam Dangaus pagalbos, pavyko jas atgauti: Ostijos nusileido į vyskupo laikomą monstrancijos indą. Vyskupas tuoj pat nurodė surengti iškilmingą procesiją, kuri

lydėtų stebuklingąsias Ostijas į Šv. Marijos Magdaliетės bažnyčią. Stebuklo vietoje buvo pastatyta medinė koplyčia, kuri greitai tapo daugybės piligrimų lankymo vieta.

Karalius Vladislovas Jogaila, sužinojęs apie stebuklą, nuvyko į Poznanę pagarbinti stebuklingųjų Ostijų. Jis įsakė toje vietoje, kur įvyko stebuklas, kaip atsidavimo ženklą pastatyti bažnyčią, dedikuotą Viešpaties Kūnui.

XIX a. senojo dvaro, kuriame buvo išniekintos Ostijos, vietoje buvo pastatyta šventovė. Joje ir šiandien saugomas stalas su Kraujo, lašėjusio iš Ostijų, dėmėmis. Kiekvieną ketvirtadienį Viešpaties Kūno bažnyčioje vyksta procesija su Švenčiausiuoju Sakramentu, skirta šiam stebuklui prisiminti.